

Biến cố 1975 đối với một các Bloggers

Tác Giả: Thanh Quang, phóng viên RFA
Thứ Sáu, 29 Tháng 4 Năm 2011 10:06

Có lẽ một trong những khoảnh khắc thời gian – đúng hơn là một khoảnh khắc số - mãi đọng nét trong tâm trí nhiều người dân Việt là Biến cố năm 1975.

AFP PHOTO /Phi truyền hình Tân Sơn Nhất tại Sài Gòn hôm 30-4-1975.

Trữ lượng nỗi âu lo

Ngày 30-04-1975 khi Sài Gòn thất thủ về tay CS Hà Nội, khi các chiến xa và xe tăng của quân “Giải Phóng” húc đổ những cánh cửa cổng sắt những căn nhà Dinh Đốc Lốp, khi người “thua trận” Miền Nam trĩu nặng nỗi âu lo, tội hèn, oán hận, khi cơn “bão đầu” ngập tràn Miền Nam TĐ do gây nên cơn xoáy xa niếm đắng ph.

Nhân còn vài ngày nữa là đến thời điểm lịch sử này, Blog Việt Thúc phò biện “Bài thơ cho Tháng TĐ Đen” của **nhà thơ Ngô Minh Hoàng**, mở đầu r:

Năm tháng theo nhau rùng xùng đi

Tháng TĐ đi đến, biến số u kh!

Tháng TĐ này nữa là bao nh

Mà vẫn xa quê, vẫn phẫn h?

□

Bìa n c 1975 d i m t các Bloggers

Tác Giả: Thanh Quang, phóng viên RFA
Thứ Sáu, 29 Tháng 4 Năm 2011 10:06

*Tóc đã phai xanh, tu i đã ch u
Vì s u t qu c, v n dăm chiêu
Ph n th ng dân t c trong h n i
Ph n xót quê h ng đ giáo đ u ...*

R i n i “Bu n Tháng T ” c a tác gi **Trúc Xanh** trên blog Dân ch -Nhân quy n cho VN cũng ch t ch a “ni m đau muôn thu ”:

*Tháng T nào n ng tr a hè v t t.
Tháng T nào dài d c m t đêm đen.
Tháng T nào nghe máu a trong tim.
Tháng T nào thành ni m đau muôn thu .*

Tháng Ba gãy súng

ở Sài Gòn ngày 30-04-1975. AFP PHOTO.

Qua bài tựa đề “Tháng Ba gây súng. Tháng Tư tan hàng” đăng trên blog Việt Thức, **tác giả Huy Phấn** không rõ “liều chúng ta còn nhớ gì không” khi Tháng Ba đã qua và tháng Tư đã đến?

Có còn nhớ “Nhớ ng hàng đống trên bãi biển Thuận An và Thủ Đức đã xanh mướt qua mùa mưa gió, rừng núi cao nguyên trên đường 7B đã đâm lóc nọc chửi bao biển”? và “Nhớ ng ai đã trải qua thời gian tù đầy khốc nghiệt còn nhớ gì nhớ ng ngày lị suối băng rừng, thân còm, biển lép.

Nhớ ng ai đã đến đống biển qua nhớ ng ngày lên đên trên biển, còn nhớ gì nhớ ng nãi hải hùng, đau đến tận nhóc mà tiếng kêu gào oan khiên không đến đống trời xanh”? Và rồi ngày 30 Tháng Tư lị đến, tác giả e rừng “cuộc chiến cũng nhớ ng nãi chết đã biển lãng quên”!

Nhớ ng tác giả vốn tin rừng nhớ ng hình ảnh “Tháng Ba Gây Súng”, “Tháng Tư tan hàng” trong hồn loàn, chết chóc đau đớn và tận nhóc y khó mà nhớ t nhòa trong ký ức của nhớ ng ng nãi thua cuộc. Tác giả Huy Phấn nhớ ng th m c nh đã xảy ra:

“Tháng Ba Gây Súng” làm cho chúng ta có một chút gì nhớ đến Cao Xuân Huy, ng nãi lính Thủy Quân Lục Chi n đã v t súng trên bãi biển Thuận An, trong đoàn quân lui binh hồn loàn, không đống y m tr phi pháo, trống m t là biển c muôn trùng, sau l rừng là gi c đu i c n k , mà không h có tàu thủy n nào vào ghé biển.

Nhớ ng ng nãi lính dũng c m m i hôm qua đây, phút ch c đã tr thành nhớ ng m c tiêu cho nhớ ng du kích biển s và nhớ ng tên ti n sát viên đ ch đi u ch nh pháo binh, đi u mà m t ng nãi lính TQLC khác là Tô Văn C p đã đau đến đ t tên cho ch n lui quân, n i tuy t l này là “pháp trống cát”, n i chi n trống ng ph i thân bao chi n sĩ c a chúng ta.

Tháng Ba gây súng làm cho chúng ta nhớ lị đo n đống ng xống máu kinh hoàng t Phú B n v chuyên h i trong nhớ ng ngày biển cao nguyên, làm tan rã m t quân đoàn. M t cuộc rút quân

Biển cả 1975 đời lính các Bloggers

Tác Giả: Thanh Quang, phóng viên RFA
Thứ Sáu, 29 Tháng 4 Năm 2011 10:06

không kä hoäch, không có cäp chä huy, không có quân bän yäm trä, đem con bä chä, hän loän và chät chäoc khän cùng.

Ngäi lính lâu nay ä väi xóm làng, räng núi, khuya säm ðäm ðäc nhau, ngày nay mät ngäi lính lên xe ra ðäi, năm ngäi ðän bäng bä ðät ðäu nhau chäy theo. Näi ðäu cäa ngäi lính hôm nay là không bäo vä ðäc ngäi ðän, vì vän näc, ngay ngäi lính có súng mà phäi vät súng, có ðät mà phäi bä ðät.

Tháng Tä tan hàng, ngäi lính bä trä tay, ngäi lính bä phän bäi, ngäi lính ä ðäi sau cùng ðä cho nhäng chuyän tàu chä ngäi ra ðäi, ðä cho nhäng chuyän phi cä räi phi ðäo ðäi vä mät chân träi hy väng tä do, bä ðäi quä häng tù ðäy. Bao nhiêu thäm cänh ðä xäy ra cho miän Nam sau ngày “tan hàng” hay “mät näc”, danh tä sä ðäng tùy theo sä suy nghĩ, näi mät mát và tâm träng cäa mäi ngäi.”

Khúc ruät ngàn ðäm

ä Thụyän nhân Viät Nam väa ðän ðäc Malaysia vào nhäng năm cuäi thäp niên 70. AFP PHOTO.

Qua bài “Hoài niệm 30-4: Tìm mãi yêu thương” được đăng trên nhiều trang mạng nhät ký, thåy **Nguyễn Thế Hùng Long** và **Hà Đông** “nghĩ rằng đã là người Việt Nam, dù là người chỉn thång hay là kẻ chỉn bäi, dù ở đâu trên mặt đất này thì ai ai vào ngày tháng đó cũng thå phäo và không ít thì nhiều đều có chung cảm hứng yêu thương nhau như vậy.

Nhång nhång gì đã diễn ra sau mốc lịch sử đó thì không hoàn toàn như vậy...”. Thåy Nguyễn Thế Hùng Long cho biết:

“Thå hå chúng tôi...sinh ra và lớn lên cùng với sự ra đời của nhà nước “Việt Nam Dân chủ Cộng hòa – Đäc lập Tự do Hạnh phúc”.

Tuäi ở thå chúng tôi trôi đi cùng với những cuộc sống mà tất thå thái nhân tình rất xa lạ với những phẩm chất truyền thống của dân tộc bản chất là hiền hòa.

Kể từ đầu đời của thå hå chúng tôi chưa thå nhät nhäa với những gì đã diễn ra sau những phát triển quái gä của chế độ thực “Đäu tranh giai cấp”, với con đường chuyên chính vô sản, với bạo lực cách mạng mà những người công nhân đã du nhập vào đất nước chúng tôi. Vẫn còn nguyên đó những câu hỏi đầy ám ảnh:

Täi sao lại phải “Đào tån ngọc, tråc tån rå” đäm Trí – Phú – Đäa – Häo... rồi bây giờ lại gọi đó mới chính là nguyên khí của đất nước!

Täi sao lại phải có ít tå thå ra là đánh sụp công thång nghiệp tập thể doanh nghiệp 2 tå (Miån Bắc sau năm 1954 – Miån Nam sau 30/4/1975). Sau 1986 đến nay lại phải làm lại gần như từ đầu.

Täi sao sau ngày 30/4/1975, ngày con Lạc ở miền Bắc chỉn thång cháu Hùng ở miền Nam, người chỉn thång không thå lòng hòa hợp, hòa giải mà lại tỏ ra những thång tån không đáng có trong lòng những kẻ bäi trån.

Những ngày tháng tù đày, côi trơ và phân biệt đối xử với quân nhân, viên chức chính quy cũ và với con gia đình họ đến nay vẫn là những kí ức đay hối hùng. Vì những hải hùng này mà ngày đó hàng triệu người con đất Việt phải liêu thân bỏ xác ra đi...”

Thưa quý vị, có lẽ 1 trong những vấn đề gây nhức nhối tranh cãi nhất sau ngày 30 Tháng Tư năm 1975 là lời kêu gọi của giới công nhân VN dành cho “khúc ruột ngàn dặm” hãy cùng xoá bỏ hận thù, hòa hợp hòa giải dân tộc.

Trước khi lâm nạn, **Blogger Phan Kiên Quốc – tức GS Phạm Minh Hoàng** – có nhận xét về những bài kêu gọi sự hòa hợp, xoá bỏ hận thù qua bài viết của ông tựa đề “Xoá bỏ hận thù: Tại sao không?”. Blogger Phan Kiên Quốc nhận xét:

“Ngay trong lúc đi tìm sự hòa hợp, chúng ta vẫn chỉ đi tìm tìm phía “kẻ thù”, nên khó mà tìm ra sự đồng thuận.

Blogger Phan Kiên Quốc

“Chỉ đây này đã nhiều lần được đưa lên báo, đã có nhiều cuộc hội thảo, đã có nhiều phát biểu những hình như nó vẫn còn nguyên vẹn, nhưng không báo chí và truyền thông chúng có hàng loạt bài “bức xúc” như vậy.

Những sau khi được những bài viết này thì những trăn trở trong tôi chúng những không bớt mà còn nổi sóng hơn. Cái thực mấu chốt tiên là các bài viết hầu như đều bắt đầu bằng điệp ngữ “Không có kẻ thù ngông cuồng thua những công dân tộc Việt Nam thù”, những tựa đề các bài viết đều xuýt phát từ “kẻ thù”, hầu như không một thì cũng thấy ông Nguyễn Cao Kỳ, Tổng Ng Nguyễn Hữu Cốc, những những nhân vật này từ lâu cũng chúng còn ở phía “kẻ thua”.

Đều đó có nghĩa rằng ngay trong lúc đi tìm sự hòa hợp, chúng ta vẫn chỉ đi tìm tìm phía “kẻ thù”, nên khó mà tìm ra sự đồng thuận.”

Qua bài tựa đề “36 năm đất nước chúng ta, một tên danh bị đánh tráo, nổi buồn riêng và

Biến cố 1975 đối với một các Bloggers

Tác Giả: Thanh Quang, phóng viên RFA
Thứ Sáu, 29 Tháng 4 Năm 2011 10:06

chung”, **blogger Lê Diên Địch** lưu ý rằng:

“Đôi bàn tay cai trị của Địch đang sống ở Việt Nam, rõ ràng các khái niệm đã được đánh tráo trên truyền và nhanh chóng”, từ “phần địch” thành “khúc ruột ngàn dặm”, rồi “phù phép biến hoá từ danh” cho tới hãy “quên quá khứ, hướng tới tương lai”.

Blogger Lê Diên Địch nhận thấy:

“Giờ đây, lúc lòng đồng đội đang ngổn ngổ “trên không ngoài” mỗi năm gọi về nước thì uất ức, mang tiếng về nước để, Nhà nước ra Nghị quyết 36 gọi là bộ phận không thể tách rời khi cần động viên dân tộc, là “khúc ruột ngàn dặm”, có thể xê dịch “áo gạo muối”:

*Ngày đi, Địch gọi Việt gian
Ngày về thì Địch chuyển sang Việt kiều
Chưa đi: phần địch trăm chiều
Đi rồi thành khúc ruột yêu ngàn trùng!”*

Thanh Quang cảm ơn quý vị và theo dõi Mục Đích Blog hôm nay, và mong gặp lại tất cả quý vị cũng vào tuần tới.